

Ds. J.J. Roodsant

Zingen: Psalm 84 : 1

Lezen : 1 Korinthe 15 : 1 – 20

Gebed

Zingen: Psalm 25: 6, 7

Geliefden, met de hulp des Heeren, en onder inwachting van de Heilige Geest, willen we uw aandacht bepalen bij het gedeelte dat we samen gelezen hebben uit 1 Korinthe 15, en wel bij het 6e vers in het bijzonder, waar we Gods Woord en onze tekst als volgt lezen:

"Daarna is Hij gezien van meer dan vijfhonderd broederen op eenmaal, van welke het meerderdeel nog overig is, en sommigen ook zijn ontslapen."

En als aandachtspunten noem ik u:

1. De beloofde verschijning van de opgestane Heere Jezus
2. De verbeide verschijning van de opgestane Heere Jezus
3. De beleefde verschijning van de opgestane Heere Jezus

1. De beloofde verschijning van de opgestane Heere Jezus

Geliefden, in onze tekst ontdekken we dat er meer dan vijfhonderd mensen, vijfhonderd broederen, zoals ze hier genoemd worden, tijdens het aardse leven van de Heere Jezus, in het hart zijn gegrepen, en het hebben meegemaakt dat ze in de breuke Adams zijn geplaatst door het overtuigende, ontdekkende en ontgrondende werk van de Heilige Geest. Ja, dat er meer dan vijfhonderd mensen zijn die het voor God hebben moeten uitschreien: "Heere, ik heb gezondigd; Heere, ik heb alles gedaan dat U verboden hebt; Heere, ik ben niet waardig om ooit voor Uw heilig aangezicht te verschijnen; Heere, ik heb het, naar Uw recht en gerechtigheid, verdiend om weggeworpen te worden in de hel; Heere, voor mij is het kwijt." Och geliefden, die meer dan vijfhonderd mensen werden in de volle beleving des harten door het werk van de Heilige Geest tot doodschuldigen, tot doemwaardigen en tot

helwaardigen. En ze kregen de schuldbrief van de Heere overhandigd, vergezeld met de eis: "Betaal Mij wat gij schuldig zijt." En dat hebben ze natuurlijk geprobeerd. Want wij mensen, opkomend vanuit het werkverbond, proberen onze schuld altijd zelf betaald te krijgen. En dan gaan we aan het werk nietwaar, om zo secuur mogelijk in het leven Gods geboden te houden, om zo ernstig mogelijk bezig te zijn, om zoveel mogelijk offers te brengen in dienst aan de Heere. Maar die "meer dan vijfhonderd" zijn er van de Heere achtergebracht dat ze met hun vroomheid, hun godsdienst, hun rechtzinnigheid en hun ernstigheid nog geen kwadrantpenning van die schuld bij de hemelse Schuldheer konden betalen. Ze moesten met zichzelf ómkomen, en ze moesten het recht Gods gaan billijken en toevallen; ze moesten het recht Gods zelfs gaan omhelzen door te zeggen: "Heere, het is voor mij verdiend, als U mij naar Uw recht en gerechtigheid naar de plaats van eeuwige smarten stuurt, waar de rook mijner pijniging zal opstijgen, dag en nacht. En ze zijn door het werk des Heeren zo duidelijk aan de zijde Gods terechtgekomen dat ze nooit meer zalig wilden worden ten kóste van Gods recht. O voor hen was er niets anders overgebleven dan een toevallen en omhelzen van dat recht, en dan het zeggen: "Heere, Uw doen is rein, Uw vonnis gans rechtvaardig." O wat hebben ze leren bedelen om genade. Maar weet u daar nu ook al van? Ja, met uw verstand misschien; och, dat geloof ik zeker, maar daar gaat het niet om. Weet u daar nu bevíndelijk iets van? En bent u door het werk des Heeren ook al in waarheid op dat plekje terechtgekomen? Ja, hebt u de psalmist al na leren zeggen, die het moest uitschreien, dat hij krom geworden was van lenden; dat hij zijn ogen schier uit zijn hoofd heeft geweend vanwege zijn goddeloosheden en zijn ongerechtigheden? Weet u er al van geliefden, omdat u dit zo hebt leren kennen bij de Heere vandaan? En wordt er een dagelijks brullen in uw leven gevonden vanwege het geruis uws harten? En dan gaat het niet om de buitenkant, dan gaat het er niet om wat u aan de mensen laat zien; maar dan gaat het erom hoe het in uw binnenkamer is. Jonge mensen, dan gaat het erom, wat er gebeurt als je stilletjes alleen op je kamer bent en je terugtrekt, met de deur als het ware op slot. Hoe is het dan gesteld met je verborgen omgang met de Heere? Weet u, als de Heere een mensenkind in waarheid komt aan te grijpen, en als Hij een mensenkind werkelijk komt te brengen op de ware weg der wedergeboorte, ja, als de Heere een mens aan komt te grijpen, dan brengt Hij hem dáár waar er niets meer van hem overblijft, helemaal niets meer dan een goddeloze, dan een vijand van vrije genade.

Er zijn tegenwoordig heel wat mensen die beweren dat het niet meer zo diep hoeft, dat het niet meer zo zwaar hoeft, dat het niet meer zo ernstig hoeft, en ze hebben zich een veel gemakkelijker weg uitgedacht, en ze hebben zich beijverd om allerlei vriendelijke, opbouwende en bemoedigende teksten op te zoeken en om die allemaal voor ogen te stellen, teneinde daar zelf wat mee te worden voor Gods heilig aangezicht.

Maar de weg des Heeren, de ware weg der wedergeboorte, is een weg van sterven, een weg van ómkomen, onder en door het verdoemende en wraakoefenende recht Gods. Ja, dat volk ziet in zichzelf niets anders dan de walgelijkste zonden en de gruwelijkste

ongerechtigheden, zodat ze gebogen en wenende over de aarde gaan. En tegelijkertijd schenkt de Heere dezulken op Zijn tijd een oog buiten zichzelf; och, dan worden dezulken uitgedreven tot Christus, tot Hem Die de enige Losser, Heiland en Zaligmaker is; tot Hem Die de enige Naam heeft ontvangen die onder den hemel gegeven is om zalig te worden. O geliefden, dan gaan ze Hem, die lieve Heiland en Verlosser, Die nedergedaald is uit Zijn hemelse heerlijkheid, ontdekken in Zijn lieflijkheid, dierbaarheid, beminnelijkheid en gepastheid, maar ook in Zijn noodzakelijkheid. En dan willen ze niets anders dan zich aan Hem verliezen, dan Hem in waarheid, van Isrels God, geschonken krijgen van achter het recht. Dan zouden ze het liefst dag aan dag aan Zijn voeten zitten, als een Maria, om onderwijs van Hem te ontvangen, om Zijn lieflijke stem, die stemme des Heilands, te horen in hun oren; en om te beleven dat er nu niets méér verrukkelijk is dan bij Hém te zijn, dan Hém te aanbidden, dan Hem te verheerlijken en dan Hem te prijzen.

Die vijfhonderd mensen, zelfs “meer dan vijfhonderd”, uit ons tekstgedeelte, hebben dat mogen meemaken. O, wat hebben ze de Heere Jezus mogen leren kennen als hun álles, als de enige bron van leven en licht, om daardoor de Vader, de Zoon en de Heilige Geest eeuwig groot te maken. En als je dan die Heiland en Zaligmaker moet missen, omdat Hij aan het kruis wordt genageld; als je dan moet ervaren hoe Hij daar Zijn geest beveelt in de handen van Zijn Vader, en hoe Hij het uitroept dat alles is volbracht, om daarna te sterven; als je Hem dan moet gaan begráven, dan begrijpt u misschien wel, dat dit enorm diepe gebeurtenissen zijn. Het is verschrikkelijk nietwaar, als je een geliefde, een beminde, moet kwijtraken uit het leven; als je een mensenkind, met wie je in liefde verbonden bent, moet gaan begraven. Maar het gaat hier zoveel dieper, want het gaat hier, naar hun gevoel, om de Heiland, om de Zaligmaker, in Wie, door Wie en uit Wie zij meenden als kind des Heeren God drie-enig te mogen roemen en prijzen. Dan zijn ze naar hun gevoel álles kwijt, als de Heere Jezus daar op die Goede Vrijdag sterft. Och, wat is er dan een verdriet, wat is er dan een wenen. Moet u maar eens kijken naar Maria Magdaléna, die op de Paasmorgen wenende over de straten gaat, om bij het graf van haar Zaligmaker te zijn. O, dan is ze alles kwijt, werkelijk alles kwijt. En de vrouwen die daarná komen, kunnen alleen maar verdriet, verdriet en nog eens verdriet voortbrengen. Dat is zo begrijpelijk, want als je de Heere Jezus kwijt bent, dan heb je álles verloren!

En toch, de Heere Jezus had deze mensen een kostelijke belofte gegeven; Hij had hun gezegd: “Een kleinen tijd en gij zult Mij niet zien; en wederom een kleinen tijd en gij zult Mij zien; want Ik ga heen tot den Vader.” En vóór Zijn lijden en sterven had de Heere Jezus het zo duidelijk gezegd, ja, het had daar uit Zijn lieflijke mond geklonken: “Maar nadat Ik zal opgestaan zijn, zal Ik u voorgaan naar Galiléa.” O geliefden, wat een dierbare beloften hebben deze mensen van de Heere gekregen. Als ze daar op Goede Vrijdag aan de voet van het kruis staan, dan is die belofte des Heeren gegeven; als ze daar de Heere Jezus moeten begraven, dan hebben ze die belofte des Heeren in hun hart; en als ze op de Paasmorgen naar het graf gaan, dan hebben ze

die belofte eveneens. Maar ze kunnen daar niets mee, want een belofte wordt pas werkelijkheid en waarheid voor je als de Heere leven aan de ziel gaat geven, en als de Heere die belofte gaat wáármaken.

Vele mensen in onze tijd hebben rijke beloften omdat ze gedoopt zijn, omdat ze openbare belijdenis hebben afgelegd, omdat ze ernstig leven op het erf van het verbond; ze hebben handenvol beloften, en ze zetten zichzelf ermee bij het volk van God; ja, ze zien daardoor voor zichzelf de weg ten eeuwigen leven liggen. Maar ze hebben die beloften nooit van de Heere gekregen, ze hebben die beloften zichzelf toegeëigend; ze hebben de Bijbel opengedaan en ze hebben daar maar wat in gelezen, en wat hun het beste voorkwam en het aangenaamste was, dat hebben ze naar zich toegehaald. En zo hebben ze zichzelf allerlei grondjes tot de zaligheid onder de voeten gelegd, om daarmee, naar eigen beleven, de zaligheid tegemoet te gaan. Maar als de Heere daar niets van weet, en als Hij die beloften niet in waarheid heeft gegeven, o dan zal zó een daar eenmaal voor Gods rechterstoel staan en verstommen, omdat hij erachter komt dat daar niets van de Heere bij was. O, dan heeft die mens zich zo bedrogen, zo gruwelijk bedrogen. Maar die “meer dan vijfhonderd” mensen hebben een belofte van de Héere gekregen. Want als je in waarheid met God van doen krijgt, krijg je met een belovend God en met een belovende Middelaar van doen; dan mag je het meemaken dat *de beloofde verschijning van de opgestane Heere Jezus* je wordt geschonken, aldus ons eerste aandachtspunt. En dan mag je het, door deze belofte des Heeren, gaan weten, dat Hij, die Zaligmaker, na Zijn opstanding, verschijnen zál aan Zijn wáre discipelen. Want let u eens op, aan wie nu deze belofte wordt geschonken; die wordt niet geschonken aan de farizeeën en de Schriftgeleerden, die wordt niet geschonken aan de sadduceeën en de priesters in de tempel; die wordt ook niet geschonken aan al die mensen die menen dat ze door hun eigen inzetten, werkzaamheden en wetsgetrouwheid de zaligheid kunnen verdienen. Maar die belofte van de verschijning van de opgestane Heere Jezus wordt geschonken aan die ellendigen, die armen, die tobberds, die smekers en die kermers, die zichzelf hebben leren kennen als onrein voor God; die zichzelf hebben leren zien in hun walgelijke ongerechtigheden en hun Godkrenkende afmakingen; die alleen maar arm en naakt voor God zijn komen te staan, en die het hebben leren beleven, in waarheid des harten, dat er niets in hen te vinden is dat de Heere behagen kan. Die belofte wordt gegeven aan mensen die door al hun grondjes heengezakt zijn, en die niets meer kunnen aanwijzen en voor de Heere neerleggen dan zonde en schuld. O, die belofte wordt gegeven aan die mensen die niet alleen een oog naar binnen hebben gekregen, maar ook een oog naar buiten, op die lieve Heiland en Zaligmaker, en die Hém mochten leren kennen in waarheid des harten, als hún Redder, hun Verlosser en hun Bevrijder. Ja, het is dat volk dat niets anders meer wil dan de deugden Gods verheerlijken, en in een weg van recht God grootmaken. Het is een volk dat niet meer buiten de Heere Jezus kan; en dát volk krijgt de belofte van de verschijning van de opgestane Heere. O geliefden, kijkt het eens na in uw leven; hebt u dan die belofte al eens werkelijk van de Heere gekregen omdat u de Heere Jezus zo hebt leren benodigen? Omdat het voor u wáár is geworden

dat u niet meer zónder die lieve Zaligmaker kunt?

Zoveel mensen hebben genoeg aan hun vroomheid, hun bevindelijkheid, hun gevoeligheid en aan alles wat ze meegemaakt hebben en waarover ze vertellen kunnen. Och dat is zoveel; en natuurlijk is het groot als dat allemaal mag worden meegemaakt, als dat allemaal mag worden ervaren. Maar o past toch op!, want het is niet genoeg om de Héere eeuwig groot te maken. Want ge zult Christus moeten kennen, en ge zult in Christus gevonden moeten worden, want alleen die in Christus is, die is een nieuw schepsel. En als ge die Zaligmaker nog nooit hebt geschonken gekregen van achter het recht, dan mist ge alles! En hoeveel zijn er niet, die er geen weet van hebben wie ze zichzelf hebben gemaakt, die nog nooit te maken hebben gekregen met het verdoemende recht Gods, die daar niets van willen weten en die daar dus ook niets van kennen. Maar de Heere komt dat ware volk te allen tijde opzoeken met Zijn recht en met Zijn wet. En dan horen ze niets anders dan hun oordeel; dan gaan ze het beleven slechts een doemeling en een helleling te zijn, en slechts te kunnen sterven aan zichzelf.

De Heere Jezus schenkt die kostelijke belofte van Zijn verschijning, maar Hij schenkt die alleen aan Zijn gunstvolk, aan al degenen van wie de namen geschreven staan in het boek des levens des Lams; Hij schenkt die aan hen die in het stof terechtwamen, en die alleen nog maar konden bedelen om genade bij de Heere vandaan. Het zijn alleen die tobberds, die zuchters, en die volkomen verbrokenen en verbrijzelden aan wie de Heere de belofte dat Hij hun verschijnen zal, komt te geven. Dan wordt het ons ook zo duidelijk dat de Heere die belofte kómt te schenken. Dat dóet Hij. Ja, als de Heere waarachtig in een mensenleven aan het werk gaat – en wat gun ik u dat toch met mijn hele hart – dan kómt Hij de belofte van Zijn verschijning te schenken; want dan leidt Hij een mensenkind op de almaar dieper wordende weg naar de plaats van het schavot, om het hoofd daar op het blok te leggen; om van achter het recht, die lieve Zaligmaker, van Isrels God, geschonken te krijgen; en om dan en daar die Heiland, die Verlosser te mogen ontmoeten, in de armen te mogen vallen, en de kussen Zijns monds te mogen gevoelen.

Als de Heere nu zo'n belofte komt te schenken, dan komt Hij er altijd op terug om die belofte te bevestigen. Een tijd geleden las ik een voorval van een oude leraar: er was een kind Gods dat een belofte had gekregen, maar die belofte werd zo bestreden en aangevochten. En dat kind Gods vroeg aan die leraar: "Hoe weet ik nu zeker dat die belofte van de Heere komt?" En die leraar mocht het zeggen: "Als de Heere erop terugkomt, als de Heere die belofte komt te bevestigen, als de Heere er als het ware een streep onder komt onder te zetten; om je te laten merken dat die belofte in waarheid zal worden vervuld." En dan moet u maar eens kijken, als het om de belofte van ons tekstgedeelte gaat; dan horen we in Mattheüs 28 : 7, dat de engelen bij het geopende graf, tegen de vrouwen zeggen dat ze aan de discipelen moeten gaan vertellen dat de Heere Jezus, de opgestane Heere Jezus, hen voorgaat naar Galiléa. En in Mattheüs 28 : 10 zegt de opgestane Heere Jezus Zelf, dat die vrouwen naar Zijn broederen moeten

toegaan, en dat ze naar Galiléa moeten vertrekken, en dat ze Hem aldaar zullen zien. Hoort u het? En dan lezen we dit nog een keer in Markus 16 : 7, daar waar die jongeling zit in hemelse kleding; daar horen we hem tot Maria Magdaléna, Maria, de moeder van Jakobus, en tot Salome zeggen, dat zij naar de discipelen moeten gaan én naar Petrus, om hun te boodschappen dat ze naar Galiléa moeten gaan, want daar zal de opgestane Heere Jezus hun verschijnen, gelijk Hij hun gezegd heeft. Ach, de belofte die de Heere geeft, wordt altijd herhaald, om ervoor te zorgen dat die belofte gaat leven in het hart en in de ziel, om het gegevene van die belofte te versterken en te vernieuwen, en om alle twijfel aan de vervulling van die belofte weg te nemen, opdat mensen in verlangen naar Galiléa zullen gaan, teneinde de opgestane Heere Jezus te ontmoeten en de vervulling van die belofte des Heeren mee te mogen maken. Nu valt het ons op geliefden, dat de Heere Jezus komt te spreken over Zijn “broederen”, en dat dit ook in het woord van onze tekst staat: broederen, vijfhonderd; “meer dan vijfhonderd broederen op eenmaal”, staat er. Dan weten we misschien wel, dat in sommige kerkelijke kringen de gewoonte heerst om elkaar als “broeder” aan te spreken. We zijn daar niet zo voor, dat weet u vermoedelijk wel. Want de Heere Jezus gebruikt het woord “broeder” alleen voor degene die, door de onweerstandelijke kracht van de Heilige Geest, zijn wederomgeboren, en die zichzelf aan de Heere Jezus mochten verliezen. Broederen zijn degenen die, door de kracht des Geestes, niet alleen verándert, maar ook vernieuwd zijn, en die óvergezet zijn van de brede weg ten eeuwigen verderve, op de nauwe weg ten eeuwigen leven. Broederen zijn mensen die niet alleen een ánder hart hebben gekregen, maar die ook een níeuw hart hebben gekregen, bij de Heere vandaan. Broederen zijn levende mensen, die weggeroepen zijn uit de duisternis van hun doodsbestaan in het wonderbare licht van Gods genade. Broederen zijn degenen die in waarheid ingelijfd zijn in Christus, die op de weg der wedergeboorte zijn gebracht, en die zichzelf als goddelozen en als helwaardigen hebben leren kennen, en alleen nog maar konden smeken om genade, bij de Heere vandaan, maar die óók aan Christus’ voeten rust mochten vinden, en die in Zijn armen mochten wegzinken en mochten wegsmelten, om die hemelse Bruidegom te aanbidden en te verheerlijken; en in en uit en door Hem, de Vader en de Geest. Broederen zijn mensen die door het waar zaligmakend geloof bekleed zijn met de gerechtigheid en de heiligheid en de heerlijkheid van Christus, om eeuwig God groot te maken. Och, zouden zulke broederen dan nog in ons land en in ons midden gevonden worden? En kent u ze bij name? Weet u waar ze wonen? Want Gods volk kent elkaar, Gods volk heeft een betrekking op elkaar en Gods volk weet elkaar te wonen. En dan gaat het in onze tekst niet om één enkeling, maar het gaat om “meer dan vijfhonderd broederen”, en dus meer dan vijfhonderd ware kinderen Gods, die de Heere Jezus mochten leren kennen als hun Heiland en Zaligmaker, hun Borg en hun Verlosser. Zouden er dan ook nog in ons midden zijn, of in de omgeving van deze plaats? Zulke broederen, die het met hun hele hart hebben leren uitroepen: “Geef mij Jezus, of ik sterf, want buiten Jezus is geen leven, maar een eeuwig zielsverderf”?

Geliefden, de vrouwen krijgen op de Paasmorgen de opdracht om die broederen, die “meer dan vijfhonderd broederen”, te gaan opzoeken en om hun te gaan vertellen dat ze in Galiléa worden verwacht, omdat dáár de beloofde verschijning van de opgestane Heere Jezus zal plaatsvinden. Zij kennen die broederen dus bij name; en ze gaan in de dagen na de opstanding van de Heere Jezus, met vele anderen op reis, om al die broederen te laten weten dat de Heere Jezus lééft. Och, ziet u in uw gedachten wat er gebeurt? Daar gaan ze; ze waaieren als het ware uit, om al die “meer dan vijfhonderd broederen” de Paasboodschap te verkondigen. En dat zal wat geweest zijn voor die mensen..... Ach, ze hadden het gevoel, dat de Heere Jezus was gestorven, dat het voor hen kwijt was, dat het voor hen verloren was. Misschien zitten er onder ons ook wel, die dat gevoel hebben en het kennen....., dat het kwijt is, dat het voorbij is, dat de toekomst is dichtgegaan, want ze missen de Heere Jezus! En dan komt daar de Paasboodschap, bij monde van die vrouwen; dan wordt daar verteld dat de Heere Jezus leeft, dat de Heere Jezus is opgestaan uit de doden, dat Hij dood, graf en hel heeft overwonnen; dat Hij de zonde heeft verzoend en de schuld heeft betaald, dat de weg tot Gods Vaderhart opengebrouwen is, zelfs voor de grootste der zondaren; ja dat de Heere Jezus heeft voldaan aan het recht Gods, om in een weg van recht God eeuwig groot te gaan maken. Zo’n boodschap krijgen die mensen toch niet klein, dat kunnen ze toch niet vatten. Zo’n gebeuren kunnen ze toch niet begrijpen! O, ze zullen daar stil van geworden zijn, ze zullen misschien wel in verbijstering hebben neergezeten. Maar wat is dat een kostelijke Paasboodschap geweest.

Hebt ú de Paasboodschap zo wel eens gehoord? Wie weet hoe vaak u de Paasboodschap al vernomen hebt. Maar hebt u hem wel eens écht gehoord, als de boodschap waardoor u het mocht gaan weten dat de weg tot de eeuwige verheerlijking van Gods Naam open ligt?

Dan kunt u er wel op rekenen dat er tegelijkertijd door die boodschap een verlangen in het hart van die “meer dan vijfhonderd broederen” is gekomen om Hem, die lieve Heiland, dan ook in waarheid te mogen gaan zien. Daarom spreekt ons tweede aandachtspunt over *de verbeide verschijning van de opgestane Heere Jezus*.

2. De verbeide verschijning van de opgestane Heere Jezus

Weet u, als u in waarheid de Heere Jezus hebt leren kennen als uw Heiland en Zaligmaker, o dan wilt u toch niets liever dan Hem ontmoeten, dan Hem zien, dan aan Zijn voeten liggen, in aanbidding en verheerlijking van Zijn Naam. Als u de Heere Jezus toch werkelijk nodig hebt gekregen – en wat hoop ik toch dat er onder ons nog zijn die dat kennen – dan wilt u toch niets liever meer dan in waarheid de ontmoeting met die Zaligmaker, geestelijk, meemaken. Dan wordt dat ogenblik door dezulken toch verbeid. O, als daar met de ogen der ziel wordt gezien dat nu alles ligt in die lieve Heiland en Zaligmaker, dan gaat die ziel toch schreeuwen, meer dan het hijgend hert, der jacht ontkomen, schreeuwt naar de frisse waterstromen, om die hemelse Bruidegom te mogen ontmoeten, en om zich in Hem kwijt te worden, om alles in Hem opgelost te krijgen. En daarom kunt u erop rekenen

dat die “meer dan vijfhonderd broederen” onmiddellijk op reis zijn gegaan. Er zijn nogal eens wat mensen die, als je met hen praat, vertellen hoe graag ze de Heere Jezus geschonken zouden krijgen en hoe graag ze de opgestane Heiland zouden willen ontmoeten; “daar gaat hun hart naar uit”, zeggen ze. Maar na de kortste keren komen ze als huichelaar en leugenaar openbaar, want ze hebben het zo druk met hun bedrijf en zo druk op het werk en zo druk met hun gezin dat ze aan de verborgen omgang met de Heere helemaal niet toekomen. En ze moeten zoveel vakliteratuur doorlezen en zoveel correspondentie afhandelen dat de tijd voor een aandachtig, biddend lezen van Gods Woord erbij inschiet. Er moet zoveel gepland, zoveel geregeld, en met zoveel rekening gehouden worden dat er geen uitzien meer is naar de ontmoeting met die opgestane Zaligmaker. En dan kan het wel eens zijn, als het weer Pasen wordt, dat dit verlangen een ogenblik vernieuwd wordt, en dat dit zogenaamde hunkeren naar de ontmoeting met die opgestane Zaligmaker weer nieuw leven ingeblazen wordt. Maar na korte tijd worden de eigen oude paden weer bewandeld. Straks gaat u allemaal naar huis nietwaar; dan is Pasen bijna weer voorbij. En hoe gaat het dan verder? O geliefden, zó onverwacht, in de achterliggende tijd is het weer openbaar gekomen, zó onverwacht komt dan de dood in de vensteren van het aardse leven, wordt het bestaan afgesneden, en moet zó een staan voor Gods rechterstoel, om te verstommen. En dan kan zó een het alleen nog maar uitkermen: “Zo vaak Pasen gevierd; had ik maar geluisterd naar de boodschap van die knechten des Heeren; had ik de roepstemmen maar niet in de wind geslagen; had ik maar niet gedacht dat ik nog tijd genoeg had om bekeerd te worden, omdat ik nog zo jong was; had ik maar niet gedacht dat mijn vrome gevoelens, mijn rechtzinnigheid en mijn bijbelstudie mij zouden brengen in Gods heerlijkheid; had ik maar...” Maar dan is het te laat, eeuwig te laat. En dan gaat u met dat “had ik maar” verloren; want u zult die Zaligmaker en opgestane Heiland bevindelijk moeten kennen. Laat u daarom toch hedenmorgen nog waarschuwen door het Woord des Heeren, opdat deze kerkdienst uw verdoemenis niet zal verzwaren.

Dan willen we nu eerst met elkaar gaan zingen uit Psalm 139, het 14^e zangvers:

*Doorgrond m', en ken mijn hart, o Heer!
Is 't geen ik denk niet tot Uw eer?
Beproof m', en zie of mijn gemoed
Iets kwaads, iets onbehoorlijks voedt;
En doe mij toch met vaste schreden
Den weg ter zaligheid betreden.*

En zo gaat de Paasboodschap dus uit geliefden, naar die “meer dan vijfhonderd broederen”, waardoor dezen op weg gaan naar Galiléa. Maar wat zal daar een aanvechting op afgekomen zijn, en wat zal dat woord des Heeren zijn besprongen door duivelse woorden. En wat zullen die mensen het door de binnenpratens moeilijk hebben gehad, wat zullen ze uitgelachen zijn door hun familieleden, door hun kinderen misschien wel, door hun burens en door hun vrienden; wat

zullen die misschien gezegd hebben: “Opstanding uit de doden, maar dat kan toch helemaal niet? Dat bestaat toch niet? En die Jezus, zou Die zijn opgestaan; Die, Die daar veroordeeld is door het Sanhedrin, de Grote Raad, Die Pilatus niet durfde vrijspreken? Die gekroond was met een doornenkroon, en Die tussen de misdadigers is gekruisigd, zou Die zijn opgestaan?” De apostel Paulus komt daar in de gemeente van Korinthe zoveel opstand en vijandschap tegen aangaande de opstanding van de Heere Jezus; we hebben daar samen over gelezen nietwaar? En in onze tijd is het niet anders; wanneer Pasen er weer aankomt, dan zijn er niet weinige hooggeleerde theologen die zo nodig moeten beweren dat de opstanding van de Heere Jezus uit de doden alleen maar fantasie, alleen maar inbeelding is, in de gedachten van de discipelen. Want het menselijke verstand kan daar niet bij; een mens kan dat niet beredeneren, hij krijgt dat niet op een rij. En wat gaat hij dan doen, elk mens hoor, u en jij en ik van nature? Dan gaat hij zijn eigen verstand op de eerste plaats zetten, en dan gaat hij in hoogmoed het Woord des Heeren verdacht houden. Och, daar is hij in het paradijs al mee begonnen nietwaar? En hij gaat zeggen: “Het zal wel niet zo zijn, het zal wel anders zijn, want...” O geliefden, het Woord des Heeren wordt verguisd, vertrapt en veracht; en een mens gaat altijd zijn eigen woord daartegenover zetten, om in puur ongeloof het Woord des Heeren af te wijzen. En zo is het ook als het gaat om de orde des heils; daar kun je regelmatig wat over lezen nietwaar? Dan bedenkt men heden ten dage een gemakkelijker weg, een aangenamer weg, een opgaande weg, waarbij een mens wordt opgebouwd met zijn vroomheid, met zijn gevoeligheden, met zijn ontvangen teksten en zijn beleefde zaken. O dan wordt er gezegd: “Maar als jij dát hebt meegemaakt, dan mag je jezelf zeker bij Gods volk rekenen; en als ik zie op wat jij hebt afgeweend, dan hoef je er nooit meer aan te twijfelen of jij zult eeuwig zalig worden.” En zo bedriegt de godsdienst er heden ten dage duizenden en tienduizenden en honderdduizenden. En onder de jeugd geldt het steeds meer dat je zelf naar de Heere Jezus toe kunt gaan en dat je Hem zelf kunt aannemen en omhelzen. En talloze jonge mensen laten zich daardoor bedriegen, en menen als kind des Heeren eeuwig behouden te zijn. Maar als de Heere in waarheid in je leven komt – en ik hoop toch dat u dit mag kennen of mag leren kennen – dan brengt Hij zó een op de weg van Psalm 130, op die afgaande weg, naar de diepten der ellende. Dan gaat zo’n mens leren, in een weg van recht, om zichzelf te verfoeien in stof en as. Dan komt zo’n mens dáár terecht waar hij, naar het verdoemende en het wraakoefenende recht Gods, alleen nog maar verlóren kan gaan; en waar hij alleen nog maar zijn verdiende plaats verklaard ziet in de vlammen van de hel, om het Woord des Heeren te geloven, dat zegt: “Doe dat, en gij zult leven; doet ge het niet, dan zult ge sterven”; om dat Woord te gaan beamen en toe te vallen.

Die ware broeders leren het Woord Gods gelóven; ze durven daar geen punt of komma vanaf te doen. En zo gaan ze, “meer dan vijfhonderd”, naar Galiléa. Hebt u het gehoord?: náár Galiléa; dáár moeten ze heen; niet naar Jeruzalem, terwijl Jeruzalem toch het godsdienstige centrum is; ze moeten naar Galiléa, naar het Galiléa der heidenen, naar dat donkere Galiléa. Weet u waarom? Omdat ze terug moeten naar hun

afkomst, omdat ze in dat Galiléa bepaald moeten worden bij het feit dat ze, door hun zondeval, heidenen geworden zijn, dat ze in de duisternis terechtgekomen zijn, en dat ze alleen maar de dood, de eeuwige dood, verdiend hebben. Ze moeten naar dat Galiléa der heidenen, dat Galiléa der duisternis, om juist dáár in dat doodsgedebied, in dat gebied der duisternis, de Heere Jezus te mogen ontmoeten. En zo komen daar, die “meer dan vijfhonderd broederen” in Galiléa aan, aangevochten, bestreden, aangevallen, over diepe, donkere wegen; en tegelijkertijd getrokken door de koorden van Gods liefde en voortgedreven door de kracht van Gods verkiezende genade van eeuwigheid, om de verschijning van de opgestane Heere Jezus te beleven. O, dan komen ze van links en van rechts, van het noorden en van het zuiden, ja van alle kanten. En let u eens op, want dan is het dezulken om de Persóón van de Heere Jezus te doen; ze willen de Heere Jezus in de armen vallen, ze willen de Heere Jezus aanbidden, ze willen de Heere Jezus verheerlijken en grootmaken. O, ze willen de kussen gevoelen van die hemelse Bruidegom, Die blank en rood is, en Die de banier draagt boven tienduizend; ze willen in Hem wegzinken, om uit Hem en door Hem, God groot te maken. Het is dezulken niet om de hémel te doen; het gaat hen er niet om de weldaden Christi, welke Hij verworven heeft door Zijn lijden en sterven, binnen te halen. Ze willen niet eeuwig gelukkig worden in de hemel om bevrijd te zijn van zonde, ziekte, moeite, rouw en eenzaamheid; maar ze willen daar zijn om Gód te aanbidden, om God te verheerlijken, te roemen en te prijzen. Maar waar is het ú dan om te doen? Toe, wees eens eerlijk. Ach, ik kan me zo voorstellen als u in de zorgen terecht komt, als er ziekte in uw leven komt, als er moeilijkheden zijn, als u het soms niet meer ziet zitten, dat u denkt: Laat ik mijn handen maar vouwen, dan mocht de Heere me er misschien nog uit redden, dan mocht de Heere me misschien nog gezondheid geven, en dan mocht de Heere...O geliefden, door Gods eigen werk is het die “meer dan vijfhonderd” nergens anders om te doen dan om de Heere Jezus Zelf. Naar Hém gaat hun hart uit, naar Hem verlangt hun ziel, bij Hem willen ze schuilen, en Hem willen ze aanbidden. En als het zo ligt, dan mag men ook gaan beleven dat daar de Heere Jezus in de dadelijkheid verschijnt.

3. De beleefde verschijning van de opgestane Heere Jezus

Want ons derde aandachtspunt, ten slotte, spreekt over *de beleefde verschijning van de opgestane Heere Jezus*. Och, dan wordt daar wáár, dat de Heere Jezus aan dezulken verschijnt, op de plaats waar de Heere Jezus hen ontboden had; daar mogen ze Hem ontmoeten, daar mogen ze Hem zien, daar mogen ze Hem aanbidden, daar mogen ze zich kwijtraken aan Hem. Die “meer dan vijfhonderd”, afgesneden van de wereld, van de godsdienst, van Adam en het leven, mogen, ingelijfd in Christus, Hem zien als de Opgestane, en ze mogen Hem verheerlijken. Want na Pasen verschijnt de Heere Jezus alleen nog maar aan Zijn wáre discipelen, o wat groot. En zo verschijnt de Heere Jezus ook in onze tijd, op een geestelijke wijze, aan al degenen die in waarheid de weg der wedergeboorte hebben mogen beleven, in een weg van recht aan een einde met zichzelf zijn gekomen, en in Hem zijn

ingelijfd. Wat zal het groot zijn geweest, daar in Galiléa; wat zullen ze God de Vader hebben verheerlijkt om Zijn wonderheerlijke, vrije, soevereine verkiezing van eeuwigheid; en wat zullen ze God de Zoon hebben geroemd om Zijn verdienende arbeid; en wat zal hun lof ook God de Heilige Geest hebben betroffen, omdat Hij alles is komen toe te passen. Geliefden, daar weet toch al Gods ware volk, tot in onze tijd, van; want als hun in waarheid Christus geschonken wordt van achter het recht, dan zullen ook zij ervaren hoe groot het is om dat mee te mogen maken om dan in de dadelijkheid gereinigd te worden van alle vuile zonden, gewassen te worden in Zijn bloed; om dan door het waar zaligmakend geloof bekleed te worden met Zijn gerechtigheid, heiligheid en heerlijkheid; om dan weg te zinken en weg te smelten in Hem, van Wie zij een nieuw hart hebben gekregen. Dan is er geen twijfel meer mogelijk, want dan ligt alles vast in Hem.

Die “meer dan vijfhonderd broederen” hebben natuurlijk wel over dit alles gepraat toen ze thuiskwamen. Als de kinderen onder ons thuiskomen, en ze hebben wat beleefd op school of ergens anders, dan moet dat verteld worden; en zoveel temeer als je de beleefde verschijning van de opgestane Heere Jezus hebt mogen ervaren, dan wordt daarover gepraat. Die mannen hebben het gezegd toen ze thuiskwamen: “Moet je eens horen....” En de apostel Paulus zegt het in ons tekstgedeelte zo duidelijk tegen die Korinthiërs: “Gaat maar eens praten met die “meer dan vijfhonderd broederen” die de opgestane Heere Jezus hebben gezien. Loopt het maar eens na bij hen, jullie die twifelen of de opstanding van de Heere Jezus wel waar is, wel werkelijkheid is.” Als het werkelijk beleefd mag zijn, die opgestane Christus geschonken te hebben gekregen van achter het recht, dan moet erover gepraat worden, dan komt dat openbaar. Daarom is Gods ware volk altijd te herkennen, ook in deze tijd, aan hun gewaad, aan hun gelaat, aan hun gepraat en aan hun daad. Och, daar wordt wel eens minderwaardig over gedaan in onze tijd, maar het is niet anders wanneer in waarheid de opgestane Christus geschonken is van achter het recht. En nu is het daar in Galiléa al zo kostelijk geweest, om de opgestane Heere Jezus te mogen ontmoeten, maar hoe zal dat straks zijn aan de overzijde van de doodsrivier.... O, dat zal wat zijn, geliefden, dan die Koning te zien in Zijn schoonheid! Dan daar het ontvangen kroontje aan Zijn voeten te mogen werpen, en dan te mogen uitjubelen: “Gij hebt ons Gode gekocht met Uw dierbaar hartenbloed!” Och, dan zal de lof onbepaald opklimmen, dan zullen ze het niet uitgewonderd krijgen dat de Heere naar zó’n goddeloze, naar zó’n doemeling kwam om te zien. En dan zullen daar niet slechts wat “meer dan vijfhonderd broederen” zijn, o nee, dan zal daar een schare zijn die niemand tellen kan, van mannen en vrouwen, meisjes en jongens. En die zullen eeuwig zingen van Gods goedertierenheên. En dan zullen ze niet meer in Galiléa zijn, maar in het nieuwe Jeruzalem, met zijn paarlen poorten en gouden straten. Mag ik eens vragen: “Bent u daar dan ook? En jij, jongen, meisje? Vraag het u eens af, u grijsaard, die naar leeftijd zo dichtbij de dood bent; en u die nog jong zijt maar even dichtbij de dood, want het leven is een damp en de dood wenkt ieder uur; o vraag het u toch af of u daar zult zijn.”

O **onbekeerden** onder ons, opnieuw is het Pasen geworden, opnieuw heeft de Heere het u geschonken Zijn Woord te horen, maar ge gaat onverminderd voort over de brede weg ten eeuwigen verderve. O onbekeerden, vraagt toch de Heere om u in het hart te komen grijpen.

En bekommerden onder ons, och wat gaat ge in tranen uw weg; wat hebt ge uzelf leren kennen in uw goddeloosheid, maar wat mist ge nog die lieve Heiland en Zaligmaker. Ge hebt gehoord nietwaar, dat al die ware kinderen Gods mogen beleven de opgestane Heere Jezus te ontmoeten, omdat Isrels God hun die lieve Heiland schenken zal van achter het recht. Och bekommerden, vraagt dan maar de Heere door te komen trekken, en om u door de hel, van de hel te verlossen, teneinde weg te zinken in de armen van de beminde Borg.

En volk des Heeren, och ge hebt alles met uw hart mogen volgen nietwaar, en als ge eraan denkt hoe ge die Zaligmaker geschonken kreeg, dan weet ge weer hoe dat was en hoe dat is, en dan weet ge er ook iets van hoe het zijn zal. Maar volk, wat is het vaak de dood in de pot, wat zijn de aanvechtingen en de bestrijdingen toch vaak groot. Ach volk, vraagt dan toch de Heere om nog eens leven aan de ziel te komen geven en om Zijn eigen werk nog eens te komen vernieuwen, ja vraagt de Heere maar om u steeds meer te doen sterven aan het eigen ik en om te mogen groeien in de genade. Och volk, ziet ernaar uit om straks dáár te zijn, eeuwig daar; waar ge nu nooit meer behoeft te zondigen, nooit meer behoeft af te hoereren, nooit meer het woord des Heeren verdacht behoeft te houden, maar waar ge eeuwig God zult verheerlijken!

Schenke de Heere ons dan wat Hem verhoogt en verheerlijkt, nu en tot in eeuwigheid. Amen.

Zingen: Psalm 89 : 7

*Hoe zalig is het volk, dat naar Uw klanken hoort!
Zij wand'len, HEER', in 't licht van 't Godd'lijk aanschijn voort;
Zij zullen in Uw Naam zich al den dag verblijden;
Uw goedheid straalt hun toe; Uw macht schraagt hen in 't lijden;
Uw onbezweken trouw zal nooit hun val gedogen,
Maar Uw gerechtigheid hen naar Uw woord verhogen.*